

Nr 202.

Av herr **Hällgren**, *angående restitution av bensinskatt till utövare av fiskerinäringen.*

Enligt bil. 11 till 1948 års statsverksproposition, nionde huvudtiteln, föreslås, att till gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt för budgetåret 1948/49 anvisas ett anslag av 360 000 kronor eller samma belopp som för innevarande budgetår. För restitution av ifrågasvarande skatt gälla bestämmelserna i SFS 62/1929, som föreskriva, att sådan restitution må åtnjutas för bensin eller motorsprit, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av bland annat motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske. Vidare innehåller förordningen, att restitution må åtnjutas allenast i den omfattning och på de villkor Konungen bestämmer samt att där beträffande förbrukning av bensin eller motorsprit inom viss näringsgren ur kontrollsynpunkt eller eljest på grund av särskilda omständigheter hinder möter mot restitution äger Konungen föreskriva, att i stället för återbäring skall ske sålunda, att visst med hänsyn till förbrukning bestämt belopp skall efter förordnande av Konungen eller den myndighet, som Konungen bestämmer, användas för näringsgrenens främjande. Förfarings sättet för restitution av bensinskatten till fiskerinäringen har varit det, att anslaget disponeras av lantbruksstyrelsen och hushållningssällskapen efter en av Kungl. Maj:t godkänd plan, varvid fisket inom varje län tilldelas anslag i förhållande till tidigare erlagda skattebelopp. Fiskarorganisationerna inom länen medverka vid planernas uppgörande.

De för fiskerinäringen betydelsefulla ändamål, vartill medlen användas, kunna vara uppförande eller underhåll av fiskarkojor på skären, fyrbelysningar, telefonanordningar, upphalningsanordningar för fiskebåtar, anläggningar och förbättringar av hamnar och bryggor, belysning vid landnings- och lossningsplatser, utplantering av fiskyngel, stödjande av försäkringsverksamhet m. m., allt sådana åtgärder till gagn för fiskerinäringen och dess utövare, vilka skulle vara förenade med åtskilliga svårigheter att finansiera på annat sätt. Särskilt å sådana platser, där moderna fiskehamnsanläggningar och fyrbelysningar inte kommit till stånd, ha bidrag av bensinskatte medel till för fiskarena gemensamma anordningar för näringsens underlättande varit till avsevärd nytta.

1944 års fiskehamnsutredning har i november 1947 avgivit betänkande med förslag till byggande av fiskehamnar för i runt tal 28 miljoner kronor,

därav för statsunderstödda fiskehamnar i runt tal 21,5 miljoner kronor och för smärre arbeten 2,5 miljoner kronor. Förslaget innehåller, att fiskehamnsintressenterna själva skola bidra med 10 procent av byggnadskostnaderna. På många håll blir det svårt att anskaffa denna fiskarens andel, även om i enstaka fall kommuner och landsting räcka en hjälpsam hand. En större restitution av bensinskatt länsvis till fiskerinäringen skulle mera verksamt kunna bidra till bestridande av fiskarens andel i för framtiden nödvändiga hamnbyggnadskostnader.

I fortsättningen som hittills föreliggande sålunda alltjämt uppgifter, som motivera en kollektiv restitution länsvis av bensinskatt till fiskerinäringens främjande.

Den nuvarande skatten å bensin och motorsprit beräknas uppgå till 18 öre per liter. Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 5 vid innevarande års riksdag föreslås höjning av skatten med ytterligare 20 öre per liter. Efter kriget arbetar den svenska fiskerinäringen under sådana förhållanden, att den, särskilt det mindre fisket och vid vissa kuster den ringa tillgången på fisk senare år, har svårt att bära denna utöver båt- och redskapsanskaffning ytterligare fördyring av driftkostnaderna. I förslaget till förordning om denna tillfälliga skatt å bensin föreskrives, att angående restitution av skatt, som i förordningen avses, skola bestämmelserna i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit äga motsvarande tillämpning. Detta betyder, att restitution av den tillfälliga skatten av bensin liksom för förutvarande bensinskatt i vad det gäller fiskerinäringen framdeles skall kunna ske. Fråga är om inte någon anordning kunde vidtagas, så att restitution av denna tillfälliga bensinskatt kunde ske direkt till fiskarna. Därest detta ur kontrollsynpunkt tekniskt vore genomförbart, behövde inte skatteförslagets syfte i högre grad frångås, därest återbäringen skedde i efterhand.

I anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen, därest höjning av bensinskatten beslutas, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, huruvida utöver nuvarande system för kollektiv restitution till fiskerinäringen av erlagd bensinskatt jämväl återbäring direkt till fiskare av sådan skatt må kunna ske, samt att Kungl. Maj:t till 1949 års riksdag måtte framlägga förslag i ärendet.

Stockholm den 24 januari 1948.

Elof Hällgren.